

שמואל ב' פרק י"ד פסוקים י"ב-כ"ד

The woman said,

יב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

“Let your maidservant please speak

תִּדְבַר-נָא שְׂפָחַתְךָ

something to my master the king.”

אֶל-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּבָר

He said,

וַיֹּאמֶר

“Speak.”

דְּבַרִּי:

The woman said,

יג וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

“And why did you think like this

וְלָמָּה חָשַׁבְתָּה כֹּזֵאת

about the nation of Hashem?

עַל-עַם אֱלֹהִים

And the king speaks this thing

וּמִדְבַר הַמֶּלֶךְ תִּדְבַר תִּזְהַ

as one who is guilty

כְּאִשָּׁם

by (virtue of) the king's not
returning

לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ

the one he has pushed away.

אֶת-נִדְחֹו:

For we shall die

יד כִּי-מֹות נָמוּת

שמואל ב' פרק י"ד פסוקים י"ב-כ"ד

and like water which is flowing on the ground

וְכַמַּיִם הַנִּזְרָרִים אֶרְצָה

that cannot be gathered,

אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ

and Hashem will not spare a soul (from death),

וְלֹא-יִשָּׂא אֱלֹהִים נַפֶּשׁ

and (therefore let the king) think thoughts

וְחָשַׁב מִחֲשָׁבוֹת

so that the wanderer should not be pushed away.”

לְבַלְתִּי יִדָּח מִמֶּנּוּ נִדָּח:

And now,

טו וְעַתָּה

this that I have come to speak

אֲשֶׁר-בָּאתִי לְדַבֵּר

to my master the king

אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי

this thing (i.e. in this way),

אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה

for the nation frightened me.

כִּי יִרְאֵנִי הָעָם

(Therefore), your maidservant said,

וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ

I will please speak to the king (in this manner)

אֲדַבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ

שְׁמוּאֵל ב' פָּרָק י"ד פְּסוּקִים י"ב-כ"ד

perhaps the king will do
the word of his maidservant.

אוֹלֵי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ
אֶת־דְּבַר אֲמָתוֹ:

When the king will listen
to save his maidservant
from the palms of the man,
(who wished) to destroy me
and my child together
from the inheritance of Hashem.

טז כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
לְהַצִּיל אֶת־אֲמָתוֹ
מִכַּף הָאִישׁ
לְהַשְׁמִיד אֹתִי
וְאֶת־בְּנִי יַחַד
מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים:

Your maidservant said
let the words of my master
the king be
for peace.
For like an angel of Hashem,
so is my master the king

יז וַתֹּאמֶר שִׁפְתֹתַי
יִהְיֶה־נָא דְבַר־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
לְמִנְחָה
כִּי כַּמְּלַאֲךְ הָאֱלֹהִים
כֵּן אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ

שְׁמוּאֵל ב' פָּרָק י"ד פְּסוּקִים י"ב-כ"ד

to hear the good and the bad,
and Hashem your G-d
should be with you.”

לְשִׁמְעַת הַטּוֹב וְהָרָע
וַיְהִי ה' אִתְּךָ
יְהִי עִמָּךְ:

The king answered
and he said to the woman,
“Please do not hide anything
from me
that I am asking of you.”

יח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר אֶל-הַאִשָּׁה
אֵל-נָא תִכְחַדִּי מִמֶּנִּי דְבָר
אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂאֵל אֹתְךָ

The woman said,
“Let my master the king speak.”

וַתֹּאמֶר הַאִשָּׁה
וַדְּבַר-נָא אֲדַנִּי הַמֶּלֶךְ:

The king said,
“Was the hand of Yoav with you
in all of this?”

יט וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הֲיָד יוֹאָב אִתְּךָ
בְּכָל-זֹאת

The woman answered

וַתַּעַן הַאִשָּׁה

שמואל ב' פרק י"ד פסוקים י"ב-כ"ד

and she said,

וַתֹּאמֶר

“I swear by your life my
master the king

חַי נַפְשְׁךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ

if I can go to the right or left

אִם-אֵשׁ | לְהֵמִין וּלְהַשְׁמִיל

from all that that my master
the king has spoken,

מִכָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ

for your servant Yoav

כִּי-עֲבָדְךָ יוֹאָב

he commanded me

הוּא צִוָּנִי

and he put in the mouth of
your maidservant

וְהוּא שָׂם בְּפִי שַׁבְחָתְךָ

all of these words.

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

In order to bring about
the matter

כּ לְבַעֲבוֹר סִבֵּב אֶת-פְּנֵי הַדָּבָר

your servant Yoav did

עָשָׂה עֲבָדְךָ יוֹאָב

this thing.

אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה

And my master is wise

וְאֲדֹנָי חָכָם

שְׁמוּאֵל ב' פָּרָק י"ד פְּסוּקִים י"ב-כ"ד

like the wisdom of an angel
of Hashem

כְּחֵכְמַת מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

to know

לְדַעַת

everything that is in the land.”

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ:

The king said to Yoav,

כֹּא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב

“Behold I have done

הִנֵּה־נָא עָשִׂיתִי

this thing

אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה

and go

וּלְךָ

bring back the lad

הַיָּשׁב אֶת־הַנֶּעַר

Avshalom.”

אֶת־אַבְשָׁלוֹם:

Yoav fell

כִּב וַיִּפֹּל יוֹאָב

on his face to the ground

אֶל־פָּנָיו אֶרְצָה

and he bowed

וַיִּשְׁתַּחוּ

and he blessed the king.

וַיְבָרֵךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ

שְׁמוּאֵל ב' פָּרָק י"ד פְּסוּקִים י"ב-כ"ד

Yoav said,

וַיֹּאמֶר יוֹאָב

“Today your servant has known

הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ

that I have found favor in your
eyes

כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ

my master the king,

אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ

that the king has done

אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּלֶךְ

the word of your servant.”

אֶת־דְּבַר עַבְדְּךָ [עַבְדְּךָ]:

Yoav got up

כִּג וַיִּקָּם יוֹאָב

and he went to Geshur

וַיֵּלֶךְ גִּשְׁשׁוּרָה

and he brought Avshalom

וַיָּבֵא אֶת־אַבְשָׁלוֹם

to Yerushalyim.

יְרוּשָׁלָּיִם:

The king said,

כֹּד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

“Let him turn (and go) to his house

וַיָּסֹב אֶל־בֵּיתוֹ

and my face he shall not see.”

וּפְנֵי לֹא יִרְאֶה

שְׁמוּאֵל ב' פָּרָק י"ד פְּסוּקִים י"ב-כ"ד

Avshalom turned
to his house,
and the face of the king
he did not see.

וַיִּסָּב אַבְשָׁלוֹם
אֶל-בֵּיתוֹ
וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ
לֹא רָאָה: